

1883-06-26

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Elise Schouw

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Civita d' Antino

Arkivplacering:
Mappe 33 nr. 15

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

26 Juni 1883
SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 33, Nr. 15

Hjært Taunte!

Just skandaler kan jeg ikke bryde mig om, men vil Du
høre om velkommen, så hør mig læs. Jeg er tagen fra Lora her
op i den mest velvægnede rene luft for at få hals på en alt
for livlig mavepine, og jeg kom mig da også iøjeblikkelig.
Horisonten rundt er her de dejligste bjerge og dybt
under os strækker sig dalen med dets i bunden høstende
ad Lora til. Her er så rart hvor jeg bor, så Du her
det ikke mere, og folkene her er så rare, så der ingen
enda er på det. Folkene her er en ældre kone, hendes
sin og to døtre hvoraf den ene enke! En! det her
er nok beskrivende, det jeg vil sige er, at de to ugifte døtre
opvarte os, Zahrtman og mig så lang dagen er, ud tænke
de delikatets retter til os, opvarte med en letthed, som det
var bare dans, er så det klænger i vagnen, nå ja alle
her kan de se, Fru syndakus ikke mindst, hun er den
mest smukke tykkert, en rigtig sigbrille, skinnende ren og
vore jomfruers taunte, hun er blandt dem, som giver os
bougletter. Men det var døtrene, ja det er godt jeg ikke
kan mere italiensk en ingenting, ellers blev jeg allfor
indtagen i dem, og den ene fandt en skorpion til mig
i går, da hun lagde dugen på bordet, det mest smukke lille
dyr, nu ligger det i min Brandtetteres pille eske, jeg har
jo ikke fået nogen spiritusflasker med. I Lora blev jeg
opvartet af gamle Vincenzo, han er lige så rar som
skolejæt og lidt til, og bryder sig ikke om, at man ler af
ham hvilket er heldigt, da jeg ikke kan lade være. Vor
kammerkone er vel lige så rar som Vincenzo, men ligner
rigtig nok i den grad en uatrækt skaber, så det er temmeligt

at blive rigtig forelsket i hende, nej jeg prøver jomfruen
her. Forleden traktede de med omgæle, og de var ikke
alene bedst en dem jeg fik i Tare, de smagte virkelig
godt. Jeg er vis på du vilde rose al den mad de laver
her. Det er stemt godt, i middags spurgte de om vi holdt
af wildt, så til aften får vi nok et eller andet interessant.
Zahrtman maler et morsomt billede her, med tre piger
som går ned ad trapperne med keure for at hente
stene, den midterste kaldes han Jens, hun er dejlig,
den største kraft man kan se. Fornaring er en
mindre pige her, hun kaldes så på grund af hendes
blynd med portraittet af Rafaels kejser, hun er
skrivende dejlig, jeg skal se at få malt hende. For
øjeblikket er jeg først med en kone som bærer en
vugge på hovedet og driver et ædel med en dreng
ridende bag på. Den 28de Forleden kom den ene Frøken
op med en Bouquet til M., da hun havde overrakt ham den,
sagde hun, at det gjorde hende ondt, men hun havde ikke
kunnet finde noget inderst til mig, jeg burde jo have svaret,
at en Skorpion var ligeså meget værd som tusende Planeter,
men hvem de først fandt på den artigste bagefter, var
nok mig. I dag da jeg kom op skrib de imidlertid en
stor grøn Skarvbatte til mig under et glæde, den var
for den mildeste Frøken. Den 30te. Jeg var lige ved
at få ~~stof~~ det dejligste stof til resten af dette brev,
men der kom dårlige veje i vejen. Zahrtmann og jeg
går nemlig imorgen omvejet bliver til det, og på toppen
af de bjerge på tværs huds side ligger her ligger midterste,

vi får følge af vor unge vært og syndakus som rimeligt,
nej sikkert skal staa på en anden måde, muligvis Gyndacus.
U: vilde så gerne haft døtens her med; jeg tror også at
Fakstmanns overtalende var ved at bidare Signoraen til
at give dem Lov, men nu hedder det sig, at vejens er for
stette (jædansk). Frikkerne havde vist. Allers lyst nok, da
her næsten ikke set andet af verden, end stuerne her; jøden
ene har dog vært så heldig at være nede i - Sora for at
få en tand trukken ud, men den anden har kun en
gang vært i en anden by, og den er lige her ved. Men du
kan jo nok vide, at jeg har drømt gyldne drømme om denne
topstigning i følge med muntre italienerinden. Jeg må
nu drømme om egen. Den 2 Juni. Nøj så min sønsten vi fik
dog frikkerne med. Kl 5½ begyndte vi for ikke at lide af
sol under opstigningen. Vort første mål var den lille sø på
toppen, den var stein, d. v. s. omgivelserne, de mindste lidt
om Østros, men træerne var så store og fyldige, bare bjæl-
trær, der samles mange højs og køer der for at drille,
køerne er samme slags som de store okser, forleden var der
100 højs og 312 køer. Den 7de Juli Frikkerne morede dem
over at se småbølgerne i søen, hvilket havde de vil kun set
skigt i vandfæde. Vegen gik videre over øde rundinger
hvidt og her med skarplatter til vi fandt en skåms plads
hvor vi alle kunde sidde og sl. partusens til, der spiste vi og
drak af hjertens lyst og nød tilværelsen fuldt ud, skændt
og smuk blev h. at fj. Så rundelig ud som mad, dog gav
køen hvilket er heldigt, da ders havde jeg da heller ikke givet
kanmerke. Vi gik såm til for byrden drøvende med en fast
hjort, den ene på et glasvin hos os, og lod til gengæld en lille

frisk ost, som smagte meget godt, mælkragtigt, men beriv-
ked i munden som træbæke. Videre gik vijen til Monte
Rotondo, hvorfra man ser vidt til alle sider, med nord over
over Lago Fucino til Gran Sasso og Monte Leonessa, det
var noget for damerne, særlig tiltalte dem den nu udtør-
rede sø, de syntes, det var den dejligste baltal, man kunde
tenke sig. Hjemvejen gik af en stejlt stenet sti, så vi
måtte byde hver sin frøken en hånd, og sådan dansede
vi den herligste tyrolersals næsten helt ned til byen, hvor
alle mødte os med glæde ansigter og spurgte frøkenerne hvordan
de havde mødt dem. Den 8de. Nu har vi varme, luften
er let nok, men om jeg så sidder stille i skyggen, løber
bredne dog ad mig i Strids Strømme, og termometeret viser dog
næppe mere en 68 højst 19 gr. R.; byen her ligger 2700 fod
over havet. Doktorens datter her gjør velkomne her til
mann, men han er vedblivende kærhjertet trods alle de
provence-rober hun sender ham, idag var hun nede at se til
mig, vellygtet for at se om det var umagen værd at slå sig
på mig og se om jeg var bløddet, men jeg blev utvivlsomt kærst.
Imorgen tager vi til Sora, jeg forat hente mit tøj, for nu har
jeg bestemt at blive her i den varme tid. Min adresse er
altid de første 2 måneder "Civita del'Antico
Provincia di Aquila"
Så sender Du mig nok et lille brev,
jeg længes efter at høre hvad navn I har gjort lilla og
hvordan I alle har det, Du har vel en hoben historier
om børnene. Nu for Du tage til takke med dette småt
brev denne gang, lev vel og hils alle. Din hustru
[redacted]
Du kan tro det var neppe for
at se de Wagners, Kongsminde komme hjem om aftenen &
købere gennem hovedgaden og alene sig ud hvor
[redacted]
[redacted]